

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer János könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlerek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetéseik még elfogadtatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukes M., Oppalik A.,
Daube G. L. és társánál és Herndl.
Brünnen: Stern M.

Nyitlér példára 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tiszti önélegyző szövetség”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Évzáró vizsgák a Muraköz hegyvidékén.

E hó 25 én és 26-án tartattak meg a muraközi hegyvidéki állami elemi iskolák évzáró vizsgái, melyek arra való tekintetből is, hogy ezen iskolák nagy része épp tíz év előtt nyitattott meg a magyarság szép és megható ünnepének szolgáltak alkalmul. Jelen voltak: Svastics Benó főispán, Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő; a megye részéről dr. Vizlendvay József földbirtokos, Tóth István Festetics Jenő gróf tisztartója és Hirschler Henrik nagykereskedő, bizottsági tagok. Továbbá Vratsits Károly járási főszolgabíró, Tislér József felső muraközi esperes, Margitai József csáktornyai áll. tan.-képezdei igazgató több képezdei tanárral, a Muraköz-ből és a zalavármegyei vendségből mintegy huszonöt tanító.

A július 25-én kora reggel Csáktornyáról elindult társaságot Stridón az előjáróság a hegyvidékből besereglett lakosság, a hegyvidéki állami iskolák tanfőnöke és az iskolás gyermekek százai hatalmas diadalv alatt fogadták, hol Horváth Gyula stridói igazgató üdvözölte a megye főispánját. A nagy társaság a stájer ormokról számszorososan visszaverődő mossaadás és lelkesült éljenek közt vonult az állami iskola négy tantermet és tanítólakást magában foglaló épületéhez mely

gazdagon volt megrakva lombfüzérekkel s az egész város házain is kitűzött nemzeti zászlókkal.

A gyermekek által általában, de különösen a magyar nyelv tanulásában felmutatott rendkívüli siker, szép énekeik és szavalaik, nemkülönbön az állami iskolás iránt ma már teljes bizalommal viseltélő lakosság legbensőbb érdeklődése — mélyen megindították a jelenlevőket.

Fokozta az ünnepély fényét, hogy a tizedik évforduló emlékére, példa és elismerés szempontjából, e díszes társaságban osztatott ki a magyar nyelv oktatásában és tanulásában kitűnő tanítók és növendékek számára, a közoktatási miniszter, Zala vármegye törvényhatósági bizottsága, a nemesi pénztár választmánya, egyes lelkes tanügybarátok és jelenlevő vendégek által adott hétszáz forint jutalom. A megjutalmazottak közt voltak:

Balogh Ferenc második hegykerületi áll. isk. tanító, Csizmadia Károly dráva egyházi rk. tanító, Danitz Sándor stridói áll. isk. tanító, Gönczi Ferenc zrinnyfalvai áll. isk. tanító, Herboly Alajos királylakai áll. isk. tanító, Hoffmann Lőrincz ráczkantszai áll. isk. tanító, Horváth Gyula stridói áll. isk. igazgató, Jeney Gusztáv csáktornyai községi isk. igazgató, Kaczun Ignác mura-szerdahelyi közs. isk. tanító Luttar Miklós

ganicsai áll. is tanító, Majhen Ferencz mura-szent-mártoni róm. katk. kántor-tanító, Márkus Sándor molnári áll. isk. tanító, Murkovics János alsó-lendvai kántortanító, Tóth Kálmán hodosáni áll. isk. igazgató, Tóth Sándor perlaki áll. isk. igazgató, Vörös János közép-bisztricei róm. kath. tanító.

Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő lelkes szavakkal emlékezett meg a magyar művelődés és érzés tíz évi történeléről a Muraközön. Megköszönte a vármegye minden ügyét és érdekeit oly nagy odaadással szíven hordozó főispán, nemkülönbön a megye és társadalom támogatását; a megjelent tanítókat pedig arra kérte, hogy jövőben is az eddigi szorgalommal hűséggel és szeretettel töltsék be nagy és magas tiszti hivatásukat.

Svastics Benó főispán teljes örömet és meglepődést fejezte ki a vizsgálat sikere és a növendékek kitűnő vezetése felett. Rámutatva a kir. tanfelügyelő buzgó fáradozására megindító ekesszólással lelkesítette a tanítókat s biztosította őket arról, hogy szent és fontos feladatuk belöltésében, mint a tanügy és a tanítók igaz barátja teljes erejével lesz mindenkor és mindenben támogatásukra. Végül pedig dicséretét és elismerését fejezte ki a lakoságnak gyermekeik gondos és hazafias neveltetése iránt tanúsított nagy érdeklődésért.

A „Muraköz” társasága

Egy pár rózsá.

Szeben bevétele után a tábornok összefogdosattatja a város minden bugyogós iparosát s puskatus között a Bruckenthal báró palotájának udvarára kísértette.

A bajszatlan, nagy kalapos szászok azt hitték, hogy most már vége, ütött utolsó órájuk nem lesz innen menekülés.

Dideregve, fázva sorongottak a jöges udvaron s hallgatták a székely katonák nyers és gunyos megjegyzéseit, kik kíméletlen módon csipkedték a muszka hadsereg elé virágokat szóró aryaflakát.

Egy fiatal tüzér főhadnagy, Péchy Albert vetett véget aztán az ijedelemnek, felparancsolva az iparosokat a palota fényes termeibe.

A drága, fényezett butorok rakva voltak osztrák köpenyekkel, bluzok, bakancsok s más ruhaneműekkel, melyet át kellett alakítani magyar formára s a fekete sárga zsinórszat helyébe pirosat varrni.

A szász iparosok könnyebben lélekzettek fel s nemcsak a selyem és karszékébe ülve, szerényen folyt a munka — szuronyok fedezete alatti.

— Aztán mondjátok, sógor, — csufolódott egy góhé a bársonyos szőllén szurkoló csizmadialival, — hogy nem becsül meg eléggé a magyar!

Pár nap múlva aztán, mikor készen voltak a munkával s Bem hadserege teljesen új felszerelést nyert, az öreg ur megengedte a hadfiaknak, hogy kedvük szerint mulassanak.

Két hétig szült akkor Szeben falai között a zene.

A tábor tisztikara fényes, páratlanul vig estélyeket, bálakat rendezett s a szőke szász leányok ugyancsak járták a csárdást a nemzetőrök és honvédek karján.

Péchy Albert, a nyalka, daliás tüzér főhadnagy ildomosan nyújtotta át az első bála szülő meghívót gazdszasszonyának, egy özvegy, előkelő szász asszonynak.

— Sajnálom főhadnagy ur, hogy meghívását vissza kell utasítanom.

— De asszonyom!...

— Megmáshatlan határozatomat tudattam önnel, uram. Különbön is a leányom...

A terem ajtaja e pillanatban megnyílt s feltűnően magas, karcsu, álmagat arcú leány lépett be azon, kinek selyem lűrjei sárga-fekete szalaggal voltak átövezve.

Egyenesen a főhadnagy elé ment s reszkéstelen hangon mondta!

— Igen, uram, változhatlan határozatom, hogy a lázadó magyarok...

A főhadnagy arcát előntötte a biboros pir, szeme megvillant s oldalán a kard nagyot csörrent.

— Kisasszony!

— Ismétlem uram, hogy egy lázadó hadsereg vigalmában ni nem osztozhatunk. Látja ezt a szalagot hajamban?

A főhadnagy zemei oda tapadtak a gyűlöletes színre s félig haragosan, félig szálanommal tekintett az igézetes lányra.

— Azt hiszem, kisasszony, hogy szavaival nem szándékozta személyemben a nemzetet sérteni.

— Gyűlölöm a magyarokat, uram s ha óhajja talán megmondom azt is, hogy miért?

— Rendelkezésre állok kisasszony, felelt a főhadnagy s megbajtva magát, kardjára nehezkedett.

Ez volt első találkozás a ház szépséges lányával s ettől fogva a két hét alatt többet a házból ki sem mozdult.

Mi volt az a delejes erő, mely a főhadnagy kedélyét annyira megváltoztatta, miéért hívós hatalom tartotta vissza a vig czimboráktól, a mulató barátok zajos társaságától, talány volt mindenki előtt, de megfejteni nem tudták.

Péchy naponta beszélt a lánynyal, együtt voltak a késő esti órákban is, végig járták a termeket, hallgatták az utcákból felverődő tombolást, zajt s ugy éreztek mindketten, hogy lelkükben valami ismeretlen, idegen érzélem keletkezett.

A tisztikar az utolsó estélyt rendezte.

Ma még a zene, a vigság, szép asszonyok ölelő karja, hoinap az ágyudörgés, a halál, a végítélet napja.

Egész Szeben résztvevett az utolsó bálon, melyre Péchy Albert is megjelent tisztársainak örömére. A ház asszonyát ezuttal nem hívtá meg.

Járta a zene, tombolt a vigság, mikor ugy kilenc óra tájon a bálterem ajtaja feltárta s talpig fehérben, mellén, hajában vérpír és fehér rózsákkal, melyek zöld szalaggal voltak átkötve, belép a szépséges szász leány.

Az általános meglepetés moraja zug végig

A megjutalmazott tanítók nevében Gőnczi Ferencz zrinyifalvai áll. isk. tanító mondott köszönetet s adott szép kifejezést a tanítói kar nemes elhatározásának kötelességük pontos és hiv. betöltéséről.

Dél felé az egész társaság Rác-Kanizsára indult, hol egy festői magaslaton, nagy lombsátorban közébed volt. Szívből fakadt pohárköszöntökkel éltették a minisztert, főispánt, tanfelügyelőt, a megyei bizottsági tagokat, a hazafias érzésű esperest, a hegyvidéki oktatásügyét hatáskörében melegen ápoló járási főszolgabíró, a Muraköznek már sok derék tanítót nevelt csáktornyai tanítóképezde igazgatóját, a tantesületet és előjáróságát.

Az ünnepi közönség lelkes táviratban üdvözölte a haza határáról báró Eötvös Loránd vallás- és közoktatásügyi minisztert, ki Zalavármegye főispánjához a következő távirati választ intézte: »A muraközi hegyvidék áll. iskoláinak szellemi sikere felett örömben osztozva, őszintén viszonozom üdvözlésüket. Eötvös.

Dr. Wlassits Gyula a csáktornyai kerület országgyűlési képviselője Koritniczáról küldött táviratban emlékezett meg a nap kulturális jelentőségéről.

A »Szózat« élénklése után a rác-kanizsai áll. iskola két tanítója mutatta be fáradozása eredményét.

A bizottság másnap a II-ik hegykerületi áll. iskolában hallgatta meg a vizsgát.

A szó legnemesebb értelmében »szép napok« emlékét nem fogja soha elfelejthetni, ki azokat átélte!

Különfélék.

— **Svasits Benó** főispán ur ömlőtsága e hó 24-én dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő és dr. Vizlendvay József közigazgatási bizottsági tag kíséretében Csáktornyára érkezett. Másnap jelen

a termen, mialatt Péchy Albert oda lép a nőkhöz.

— Köszönöm ezt az áldozatot, kisasszony! — szól mélyen megindulva s megszorítja a remegő kezét.

És azután kezdetét veszi a tánc. Együtt siklanak végig a terem parkettjén, hallják és érzik egymás szívének dobogását, megérik a mámoros ajkáról elszálló sóhaj fájó jelentőségét, míg eljön a reggel, az utolsó virradat.

Felbarsan Szeben utcáin a tábori induló. Nehéz pakkszekerek, ágyuk dübörögnek végig a kövezeten, a csapatok léptei alatt megremeg a föld, a magyar hadsereg megmozdul.

Péchy Albert oldalán karddal, utra készen nyit be a ház asszonyához, hogy bucsút vegyen.

A szépséges szász leány sápadt, halovány arccsal támaszkodik egy székhez s mikor a főhadnagy bucsuszava elcsendül s az lehajol, hogy megsokolja kezeit, öntudatlanul borul annak nyakába s keservesen felzokog.

— Fogadj el emlékül tőlem ezt a rózsát! — szólit kevés idő múlva Péchyhez s nemzeti színű szalaggal átkötött virágosmót tűzött a főhadnagy mellére.

— Aztán nem tart most már rebélis lázadónak? — A leány imaszertűleg kulcsolta össze kezeit.

— Imádkozni fogok, hogy mindgyőzzenek. A főhadnagy a következő pillanatokban már messze vágatott, hanem az a pár hervadó rózsza sok időnkig visszaemlékeztette a szébeni szász leány könyves szeméire.

Bibó Lajos.

volt a stridói és rác-kanizsai, 26-án pedig a sztanetincezi áll. iskolai vizsgálatokon. Ő Meltósága Sztanetincezről lejövet, délben Polstrauban ült a vonatra s hiyatalos ügyben Nagy-Kanizsára utazott. A szeretett főispán a hegyvidéken mindentül a legnagyobb ováció tárgya volt.

— **Dr. Wlassits Gyula** orsz. képviselőnk hazafias ügyeink iránt való meleg érdeklődésének adott újabban is kifejezést az által, hogy a Muraköz felső-vidékén tartott iskolaiünnepély alkalmából az ünnepelőkhöz a következő stírgönyt menesztette Koritniczáról: »Lelkileg a szép ünnepen vagyok. Üdvözlöm az egész közönséget és társaságot! Isten áldását kérem a hazafias érületben és vallásosságban nevelt nemzedékre! Wlassits. A stírgöny épen a rác-kanizsai vendéglőben megtartott, mintegy 50 terítékű bankett idejében érkezett s nagy lelkesedéssel fogadtattott. A jelen volt közönség ugyancsak távirati válaszban viszonozta a gyöngéd figyelmet.

— **Hymen.** Molnár Elek m. kir. honvéd főhadnagy jegyet váltott Kun Gabriella, Kun Bertalan főmérnök bájos lányával Nagy-Szebenben. Gratulálunk a köntöd frigyhez!

— **Állásváltás.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur Czinek István szigorló tanítójelöltet, volt mura-szt.-mártoni tanítót a vashegy-i állami iskolához helyettes tanítónak nevezte ki.

— **Gazdasági tudósító.** A földmivelésügyi miniszter Utassy Béla bellatinci lakost és gazdatisztet Zalavármegye alsó lendvai járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **Bottornyán f. évi aug. 5-én** ünnepli főt. Kollay Jeromos ottani plébános 50 éves lelkészi jubileumát. Amint értesültünk, az előkészületek nagyban folynak, hogy ezen érdemes lelkésznek ezen napra a lehetőleg minél imponzánsabb ünnepély rendeztessék.

— **Csáktornya város** képviselőtestülete a három éves ciklus lejártával újra alakított. Sorsolás után kiléptek a következő tagok: Petrics Ignác, Toplek István, Premez Miklós, Hirschmann Samu, Schuller János, Zdelár József, Alszeghy Alajos Kelemen István. Időközben elhaltak: Miklós Imre, Sárosi László és Neumann József. A f. hó 28-án megejtett választásoknál képviselők lettek a következők: Alszeghy Alajos 332 szavazattal, Petrics Ignác 331 szavazattal, Neumann Simon 190, Premez Miklós 190, Golub József 186, Cvetkovics Vince 186, Podvezanecz Antal 186, Ivacsics Mihály 185, Horváth Pál 184 és Komár Ferenc 183 szavazattal. Póttagok: Megla István 146, Toplek János 145, Pruszác Alajos 145, Tódor József 145 és Novák Ferenc 144 szavazattal. Az alakuló gyűlés tegnap, f. hó 28-án d. u. 5 órakor volt Vranits Károly főszolgabíró elnöklése mellett.

— **Jótékonyág.** A hegyvidéki vizsgálatok alkalmából Hirschler Henrik birtokos és Tóth István tisztartó urak 5—5 frtot adományoztak a szorgalmas tanulóknak jutalmazására, dr. Wlassits Gyula orsz. képviselő pedig 15 drb. szép imakönyvet küldött ugyanerre a célra.

— **A hegyvidéki állami iskolák** X-ik évi értesítője a mult iskolai évről megjelent. Összeállította: Horváth Gyula igazgató-tanító. Tartalma: az iskolák 10 éves története, a tolyó tanév eseményei, iskolai

bizottság, tantesület, tanulók. A tanulók létszáma Stridón 165, Rác-Kanizsán 95, Határőrön 51. A vashegy-i tanulók száma abból az okból nincs kimutatva, mert ott a tanítói állás pár hó óta üresedésben van.

— **Kir. tanfelügyelő** jelentése szerint a vallás- és közoktatásügyi miniszter Nyirvölgy és Jánosfalva részére Nyirvölgyön, nem különben Szent-Jlona és Mura-Szerdahely községek részére egy egy állami iskolát hajlandó lévén felállítani, a megfelelő intézkedések megtételére a kir. tanfelügyelőseget felhívta. — A Gánicsán és Hodosánban engedélyezett állandó gyermekmenedékházak helyiségeinek kibérlése és telerelése ügyében a a kellő intézkedést megtette. — A vármegye területén tartott összes dajkatanfolyamok eredményéről, valamint a vármegye kisedvédelmének egész tervezetéről a miniszterhez jelentést tett. — A szervezendő gyermekmenedékházak ügyében volt A.-Domboron s a kántortanítói állás bonyolult ügyének tisztázása végett Mura Viden. — Jelen volt a zrinyifalvai állami elemi iskola évről évre vizsgálatán.

— **Dr. Stamus Ödön,** zágrábi szentszéki jegyzőt az új éresek titkárává nevezte ki. Az új titkár muraközi (perlaki) születésű.

— **Égésügyi szivartárca.** A dohányzó emberiséget bizonyára erősen érdekli, hogy immár vége lesz a dohány elszáradásának, a mi viszont az elmorzsolódást okozta. Nod Torbud ur egy új fajta szivartárcazt talált fel, melyet Glorióra néven szabadalmaztatt is. Valami titkos paszta van benne, mely nedvesen tartja a dohányt és egyúttal megfertőtleníti.

— **Csizmadia öntözete.** Majsztramnál egy uri ember megrendelt egy pár finom csizmát. A mester esküdözött, hogy remekbe fogja készíteni. De bizony késett a csizma. Eltelt egy hét, két hét s a megrendelő lába csak a régi rongyos csizmában taposta ezt a sárglobust. Végre a majszter hazaviszi a csizmát. — No hallja, — szól az ur, — az Isten hat nap alatt egy világot teremtetett s magának h a t h é t k e i l, mig egy pár csizmát készít! A mester kicsinylőleg von egyet a vállán. — Hat nap alatt egy világot? No hát tudja az ur, o l y a n i s a z t á n a z. H a n e m e z t t e s s é k m e g n é z n i! — s büszkén magasra emelte a fényes pár csizmát.

CSARNOK.

Képek az Alföldről.

I.

Mit nekem te zordon Kárpátoknak Fenyvesekkel vadregényes tája!

Még mikor a daliás Várallyay Sándor professoroskodott itt, tanultuk Petőfi szép költeményét, mely a fentebbi sorokkal kezdődik. Többen köztünk akkor kezdtünk a magyar nyelv szépségével és zengettségével megismerkedni, azóta vagy husz esztendő mult el.

Messze hazámtól vitt a sors, és már vagy nyolcz esztendeje itt vagyok honn az alföld tengersík vidékén.

Ringó aranykalász, csalóka délibáb, fodros hullámu Tisza vize; a ki egyszer látott, de hogy kívánkozik el tőled. Rabod marad mindörökre, mint a kit bilincsevert a szerelem.

Egy világ, melyet érintetlenül hagyott a civilizáció, a melynek népét látva,

szinte lesed tigriskacagányos Árpád harcára
hívó kürtjelét. Ámbátor most csak a tér-
dig sáros korcsmáros szamorodninak ke-
resztelt nyiri vinkója lelkesíti csatára a
magyart. Mostanában a felvég ellen van
elkeseredve az alvégi legényiség.

A casus belli: a Tücsök Csóhány
Mátyás törvénybíró uram legény fia, ki
egy alvégesi rózsaszálra merete vetni a sze-
mét, a szép Makó Rózsikára, s bizony el
is vette, akárhogy dohogott az alvégesi
reményteljes ifjuság. De hiszen hadd jöjjön
el csak hushagyó kedd nehezen várt napja,
majd megvállik, ki a legény a talpán, ha
mindjárt tizenhárom kakastollas akarna is
rendet csinálni a puska boldogabb vé-
gével.

Hushagyó kedd messze van, hiszen
javában takarnak. A kaprosi tanyán a
káptalan földjén ezrivel keresztben a buza,
szorgos ily tájt a munka, nagy becse van
a dolgos embernek.

Még a féhércseléd is kűnn van
gyűjtőnek. De még a rontó Náci bandája
is ott sürgölődik a cséplőgép körül. A he-
gedű persze a Zélig korcsmárosnál hitű-
zálóban, de nincs is rá szükség az új
borig. Többet is keresnek most napszám
mal, s nem is vetnek ügyet arra, hogy az
ujjuk eldurvul a nehéz munkában.

A dob tetején aranypártás deli me-
nyecske csifra viganóban, ingerő szélfujtá-
ban áll. A távoli harangszót ő hallotta
meg legelőször, hamisan kacint! a kék
blouzos gépész felé, ki bizony szívesen
megteszi a kedvéért, hogy egy órai szü-
netet enged az izzadó munkás népségnek.
Óriási szalmakazal tövében költik el a
rengeteg bográcsban főtt ételt, a hamis
zuzájú Bartók Panni nagy darab húst vet
annak a hosszalábú barátságos gólya ma-
dárnak, ki vagy husz lépésre oda merész-
kedett a munkásokhoz.

Bátran jöhetne még közelebb, úgy se
bántja senki.

Távo'abb a tarlón juhászbojtár legel-
teti a nyá'át Mintha nem is kánikula
évadja, hanem Szentandrás havának ba-
rátságatlan évszaka volna, úgy burkolód-
zik szűrőbe. Kampós csáthi botjára tá
maszkodva elbámul a tokaji hegyek felé,
asztán hirtelen egyet gondolva, előveszi a
tilinkóját s fujja nagy keservében, hogy:

Nem forog a dorozsmai szélmalom.
Hűtlen lettél, mással éled világod.

Hej, Bartók Panna, hamis vagy te
mint amott a Hortobágy szélén a délibáb.
Hullámozó tengert látsz, s ha közelébe ér
kezel, sívár nagy semmi az egész

Néma sötét est borul a tá'ra, a po-
ros országuton lassan ballag hazafelé az
élettel megrakott szekér

Gurdonyozó lányok csoportosan men-
tek hazafelé, meg se látszik rajtuk, hogy
egész nap nehéz munkában görnyedeztek,
olyan vigan énekelik:

Korcsmárosné lánya Sárka,
Ki ki áll a korcsma ajtóba.
Rajta van a piros viganó,
Ugy öleli a szolgabíró.

Duzzad a jókedvtől mindegyik, csak
annak a szelid Borsos Julcsának szorul el
a szíve, mikor a kántorkorcsmánál elha-
ladva a félrehuzott kártonfirhang látni en-
ged egy deli parasztleányt, ki nagyko-
molyan beszélget valamit a kaczer csaplá-
rosnéval. De aztán csak ő is rákezdi a
többiekkel, hogy:

Selyemkendőm szemtanuja, hánszor borul-
tal vállamra.

Aesculap.

Dal egy erdőről.

Sohse láttam én erdőt
Olyan szépet:
Mint a melyik arra visz,
Ti felétek.

Rózsafából van annak
Minden fája,
Zöld selyemből minden kis
Fűve szála.

Gyémánt tüzi sugarán
Ott a napnak:
Szivárványszín virágok
Nytogatnak.

Paradicsom-madarak
Énekelnek,
Árnyában az illatos
Leveleknek
— Engemet, ha néhanap
Arra járok

Bólingatva köszöntnek
A virágok.

Köszöntenek vidáman
A virágok,
Mintha tudnák felőlem
Hova járok:

Mintha látnák, mi lobog
A szivemben:
Mintha tudnák: hozzátok
Mi visz engem!

Szabolcska Mihály.

Bordal.

Cseng a pohár, csurdultig áll,
Ne sóhajtoz, inkább igyál
Jó pajtás.

Forog a föld, forgunk vele,
Nem használ itt semmiféle
Sohajtás.

E pohár a mi vigaszunk,
Az a mienk, mit megiszunk.

Tele szív és tele pohár
Őszeillő testvéri pár,
Tudod jól.

Az a bűtől, ez a bortul,
De mindkettő ki ki csordul
A soktól.

Borunk, bajunk sok, hát így nyk:
Az a mienk, mit megiszunk.

Emberfia csotlik-botlik,
Épen hogy csak élél holtig
Mostanság.

Eltemetik, elfeledik,
Az utolsó itéletig
Ott hagyják.
Csendülj-kondulj kis poharunk:
Az a mienk, mit megiszunk.

Szávay Gyula

Megpendült . . .

Megpendült a csengő-pengő csimbalom —
Gyere tánczba — Csapó Anna galambom!
— Járjuk vigan, úgy mint egykor jártuk már,
Reptüljünk úgy, miként reptül a madár!

Nem tánczolk, elmúlt a mi volt régen,
Más csillag jár azóta már az égen . . .
Mást választott, mást szeret már, nem engem
Minek is van a világon szerelem!

Boldog voltam, boldogtalan vagyok ma;
Nincsen legény, ki szavamra hajolna . . .
Kihíresztelt el is hagyott hűtelen!
Büntesse meg a jószágos Istenem!

Farkas Károly.

Apróságok.

N y á r i u t o n. Vendég (a vendég-
lőhöz, a ki a levest hozta): De hát ve-
gye ki az újját a leveses tálból! Ne fogja
ugy . . . Vendéglős (megnyugtatólag),
Ne tessék aggódni, nem olyan meleg!

F ő l i s m e r t é k. Kamilla ur, én
nem élhetek az ön leánya nélkül. — Oh,
uram, ön igen nagyra becsüli az ön va-
gyonomat!

A j ó t a v a s z. — Ifju versgyártó:
Oh, hánszor megénekeltem én már a
tavaszt! X. ur: És lássa, mégis mindig
viasszajön!

K e d é l y e s e n (vicinális vasuton):
Sajnálom, uram, minden hely el van fog-
lalva. Ha azonban velünk akar futni, a
legközelebbi állomáson kieszáll egy utas.

A h e g y t e t ő n. Vezető: Höl-
gyeim, fölértünk a hegy tetejére. Most
háromezer meterrel vagyunk a tenger saine
felett . . . és tessék elképzelni, hány
meter mély még ez a hegy lent a
földben.

E l ő r e l á t á s. Egy kisebb birtok
gazdája a leányával s ennek a jövőd-
belijével sétakocsizást tesz, hogy bemu-
tassa a birtokot. A kocsis jó gyorsan hajt.
— János, — sugja a birtokos a kocsis
fülébe, — ne hajts olyan gyorsan, majd
kisebbnek látszik a birtok.

A k a t h e d r á r ó l. Tanár: Uraim,
a levegőt nem lehet látni, de azért nem
olyan egyszerű dolog ez, mint a milyennek
látszik.

P r a k t i k u s a n. Hogyan, a Gerey
lány tetszik neked? — Persze, hogy tet-
szik, van benne valami, a mi engem . . .
— Fejezd ki magadat számokban. ba-
rátom!

— **Előjegyzés szőlőoltványokra!** A
Nagyméltóságú földmiveltésügyi m. kir. mi-
nisterium ellenőrzése alatt álló országos
szőlőoltvány telep részvénytársaság azon
czélból, hogy a szőlőbirtokosságának szőlő
oltvány szükségletét a kivántató fajokban
és mennyiségben fajtisztán biztosíthassa,
az 1895-ik év tavaszán készitendő szőlő-oltvá-
nyokra már most előjegyzést nyit.

Az előjegyzési határidő 1894. augusztus 15.

Ez előjegyzett oltványok az előjegyzés
sorrendje szerint teljes mennyiségben fognak
kiszolgáltatni.

Az előjegyzés módja és feltételei tárgya-
ban bővebb felvilágosítással készségesen
szolgál alólirt igazgatóság.

Országos szőlő oltvány telep részvénytársaság
Arad-Baracskán
Ménés, u. p. Gyorok, Arad megye.

FELELOS SZERKESZTŐ

MARIGTAI JOZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičeće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšara Fisohal Filipova kam se predpiata i obznane pošiljaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. — Izlazi svakog tjedna jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

MEDJIMURJE

Predpiatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i faj računaju.

Historija i zemljopis.

VIII.

A kako bi pognati s napredkom i po-praviti narod? Prije vsega valja pamtiti, da svakim narodom vlada osobita sudbina, višja moć, koja zna najti svoje ljude, pak po njih izpelja dogodjajah i stvarih, kojih ti ljudi svete sudbine niti su razmeli niti hoteli.

Ali nevalja čekati tu sudbinu niti se prepustiti sljepomu slučaju, nego treba delati- Gdo bi delal, pak kojim načinom? Mudre su ove regule:

Razvitek i napredak naroda vu ruki je svete sudbine ili božjega promisla, kojoj se treba pokloniti i nigdar joj ravno naproti nedelati. Muž, koj se je staoil na ogromnu zadaću popraviti i kakti preporediti narod, mora prvlje vsega da je sam prešel preko preporeda, sam se sobom vu plemensćini raztalil. Nije li to, neka ostavi veliku zadaću, pak nek ide sam sebe obdelavati i hoblit. Jeli pako sbilja jak kak ocel, posten kak suho zlato: zna on i čuti, kaj je od njega napravilo muža bijetra, i čista i velika, pak bude isto vraćtvno znal vpotrebiti za narod.

Muškarac velik ima onda pritezati k sebi vse, kaj je vu narodu bolšega Ova bolša stranka ima suztezati goru i prete gom ju svojom svezati, da već ne bude mogla trgati niti dobra dēla zrušiti.

Od svakoga tvorila i plemenila najbolje je vera, ona je duša vsemu ostalomu gradivu.

Znanosti i umjetnosti, obdelavanje, obrt, zanat i trgovina (promet) i hrabrost (kuraža) vse to s vėrom svezano naobražava i krēpi narod divno. Prez vėre ostane grozna nekakva šupljina vu duhu i srcu naroda, s koje prvlje ili kešese mora povehnuti i sprhnuti, zegnijeliti.

Pravica brani od kvara i svakoga zla z vuna, a krēpost jači narod znutra: zato te dvė neka su visoke voditeljice putem napredka.

Ako se je stavil narodu za vodju čovek strašen vihern ak ili strašen zlotvor, pak sebi spodobnu okolo sebe priteže družinu: more i on biti čovek sudbine ali narodu samo za kastigu i za nazadek Takvoga čoveka vsaki narod oslobodil Bog! A tim bude brže zlo minulo po sebi, čim menje ljudih bude zanj prislonilo ili mu robovalo: zato čuvaj se i barem miruj mudro, ako se nemore odoljeti.

Po gradu-u razvitka zove se narod: Prvo: divji, ako mu je žiće pretetno maršecko ili zvrško
Drugo: sirovi, ako duh nekoliko dēla i kupca znanje, a ponekaj vodi i ravna dušno spoznanje, ali je način življenja još skrez zanemaren.

Tretje: brbarski, ako duhom i tēlom već obdržava stanoviti društveni red i zakon, akoprem je još na nižjem gradu-u.

Četrto: naobražen (kulturni), ako slobodna volja pazi na zakon i duše i dušnoga spoznanja vu svakom poslu, a prema tomu oplemenil je tēlo i telovno ponašanje.

Zove se još naobražen narod prosvėtljen, ako je daleko napredoval vu znanju i razmenju; ugladen, ako je fino ugladjena načina življenja i ponašanja.

Vsaka ova fela ima vu sebi velikih razlikah.

Vu nižjem rude nosi vsaka vrst ovu svoju znamenku:

Divji, silovito ručenje svakoga reda i pravice.

Sirovi, neznanje.

Barbar, neugladjenost i neuljudnost.

Višjega reda narod pada vu red nižji i do vrsti najniže, čim se je otrgel od zakona božjega i čudoreda.

Divjakah tvrdih ima još denes osobito vu Australiji, vu Aziji i Afriki Najgrdeši divjak žive prez stalnoga stana vu grmu; niti dēla, niti se brini kak bude doživl, — nego živi ob onom, kaj vlovu, od denes do zutra; takovi živiju med sobam prez zakona, a s većine su čopori njihovi vu neprestanoj svadji i boju. Najokrutnesi divljaki jesu ljudožderi ili pesijaneke (koji druge ljude pojedju). Nekojim je divjimi puno kriva pusta zemlja pod strahovitom žarinom sunčanom ili pod vekovetnom zimom; nu većšim dēlom kriva je pokvarjena narav i zloća Osobito za ljudoždere

ZABAVA.

Nos.

Poznati magjarski ablegat Pulszky stanoval je u godinah osam sto četerdesetih u Beču, gde je u diplomatskih krogovih svagdanji gost bil. Za ono vrieme još mlad imal je osobite veličine nosa tak, da su njegovi prijatelji tvrdili, da ako bi se on i u maskaru oblekal, ipak bi ga prepoznali. Uslied toga njim je Pulszky ponudil vadlingu, da ga nitko nebude prepoznal. Vadlinga bude prijeta.

Jednog dana bude u društvu, u kojem je i Pulszky bil, zaključen izlet u Baden, (na željezničkoj prugi 28 kilometr. od Beča odaljeno mjesto) Samuel Jozsika i ondašnji vice kancler Apponyi bili su takaj u toj partiji.

On večer pred ustanovljenim danom izleta napiše Pulszkyu grofu Apponyiu lista, u kojem se cielomu društvu izpriča, da pošto je nenadano zbetažal, on sutra nemre šnijim tog zabavnog izleta djelnik biti. Medjutim se je u jutro, jednu vuru prije došastka vlaka, koj je rečeno društvu u Baden vozil Pulszky na prvu staciju od Beča u sijakeru odpelal i u opravu bogatoga bojara iz Valahije preoblečen, silnom bradom, dugemi mustači i ja-

kemi obrvami, osviedočen, da ga ovak nitko nebude prepoznal, na vlak onde čekal.

Šetajući se na kolodvoru i čekajući vlak, u kojem bu njegovo društvo sedelo, jedan ga je policista uvijek iz daleka motril i sliedel. Na jedan krat ga dotakne po plecih i veli: „Naj dostoju zmenom u ured policaj commissara se potruditi.“

Pulszky je odmah poslubljal i išel. Policaj commissar ga oštro pogleda i veli: „Gospone, oni imaju krive lasi.“

„Zgodili su“ — odgovori Pulszky, baroku si glave dole vzešši, i odmah pričme commissaru pripoviedati, da je ova maškara samo za šalu uslied jedne vadlinge, koju je on sa više odlične gospode vćinil.

Aha! To bi svaki mogel reći“ — odgovori comisar — „Baš sad je došlo pismo, da je iz Praga jedan cassir skup s kassum pobegel. Polag opisa osobe je njihovo čelo posve slično njegovomu.“

„To tatu samo na diku služi“, odgovori Pulszky.

„Gledajmo dalje“ — veli commissar posve u službenom glasu te iz stoleka zvadi tialicu (Steckbrief) „Kak vidim, oni imaju i krivu bradu?“

„Istina je“ — odgovori Pulszky i vzeme bradu dole.

„Posve njegove lalovke“, mrmra commi-

šar, Pulszky-a sa tjalicom prispodabljaju i. „Mozbit su i mustači krivi?“

„I opet su zgodili — veli posmehee Pulszky te potegne martialne mustaće iz gornje vustnice.

„I njihove vustnice su posve spodobue opisu osobe.“

Sad ali je nastala mala stanka. Do sad je išlo sve dobro. Ali kad je red došel na nos, onda je commissar pričel glavom kimati, jer med tatovem malen frntastem nosom i med Pulszkyovom omašnem vugorkom, nikak nu nije hotelo za rukom pojti, makar i samo kakvu takvu malu spodobu najti.

„I njihov nos je krivi“ — zdere se commissar na njega — „Dole znjim!“

„Ah to nikomu za volju neurem vćiniti“ — odgovori Pulszky, „jer ov je tu prirašćeni.“

Težkom mukom se je commissar dal osviedočiti, da ov nos nije posudjeni, nego da je pravi i pravcati diel obraza, kojega nije konfiscirati moći, i to mu nekak nije bilo po volji. Ali polag svega toga je ta ciela stvar ipak bila zmešana i sumnjiva, te je to za jednoga policajnog commissara vrlo žegjetljiva stvar, jer kaj onda, ako je taj čovek polag svega toga ipak kakov biegunac, a commissar bi ga pustil dalje mirno oditi. Ili ako ga zaustavi, a on je izblijja, kak sam tvrdi, poznanec odlične gospode. Commissar je sada bil u škripcu

veli se, da nije toliko od nerazuma, koliko od zle volje. Cigani s malom iznimkom artanom su sirovi, stranom barbarski narod. Nomadi ili pastiri prez stana vu pod koli bom, a ipak pod nekakvim poglavarstvom, zakonom i redom broje se kaj med sirove kaj med barbarske narode Naobrazeni imaju stalen stan, gradove, varase i sela, obdelavaju zemlju, medjami podeljenu, tiraju mestriju i trgovinu, znanost i umjetnost, a zivu pod zakonom.

(Drugi put dalje.)

KAJ JE NOVOGA ?

Velika svečanost.

Lépa svečanost se je obdržala 25-ga i 26-ga o. m. vu gornjem Medjimurju. On den su se školski izpiti obdržali vu Strigovi, Rackaniži i Stanetincu. Nazočen je bil varmegjinski veliki župan i vnoo drugib gospodab. Mužari su čeli den pukali, zastave se vijale. Naši mali medjimurski vučeniki su svigdi dobro lépo odgovarali vu horvatskim i magjarskim jeziku. Izmed navučiteljov i dijakov se je do 700 frtov penez, vnoo knjigah za nagradu razdelilo. Pozdravil je svečanost s telegramom g minister baron Eötvös Lóránt i dr. Wlassits Gyula ors. ablegat.

Kraljevna-vdovica Stefanija.

Kraljevna-udova Stefanija odputovala je vu petek iz Beča sa svojom kćerkom Jazabetom vu Toblach, gde bude daže vremena ostala.

Princesa i stražan.

Iz Wirttemberga javljaju sljedeći dogodjaj: Kraljeva kći, 17 ljet stara princesa Paulina, vrlo se jednostavno odéva, pak se je tak pripetilo, da je jeden soldat na straži vu Ludvigsburgu nije poznal ter joj nije izkazal propisane počasti. Stražmešter, koj je stal na protivnoj strani nastojal je vsem mogućim kretanjem, da pazljivoga včini soldata na princesu. I zbilja soldat ga je nazadnje

„razmel“, pak se je približel princesi ter joj vu švabskom dialektu prisepnul: „Frajla, idite malo prek k gosponu stražmeštru!“

Magjarski minister poljodelstva.

Iz Budimpešte javljaju, da je ovih danah imenovan ministrom poljodelstva grof Andor Festetics. Grof Festetics čovjek je od 52 godine, šurjak grofa Julija Szapárya i od ljeta 1892. ablegat vu saboru, gde se je priključil liberalnoj stranki.

— Državni tajnik Mikloš ostal bu i na dalje vu istom ministarstvu.

— Istodobno proglasilo se je imenovanje dra. Augusta Pulszkya orsaškim tajnikom vu ministarstvu bogoštovlja i nastave.

Zdarvo mesto.

Išli s pripadajućom okolicom broji 8500 stanovnikah, a boravi ondi ov čas do 7300 stranjski ljudih na ljetovanju. Zanimivo je, da od tih skorom 16 000 dušah vu razdobju od 30. juniuša do 20. juluša nije niti jedna osoba vumrla.

Vu Sarajevu, 16. juluša.

Na včerašnjoj prvoj velikoj utrki vu lidži zestali su se najpoznatiji sportsmani iz Prajzke, Glavnu (cesarsku) nagradu od 20.000 krunah dobi je grof Tasilo Festetics sa konjem „Dornröschen“, na kojem je jahal jockey Smith.

Podpuno ministerstvo.

Ministerstvo Wekerleovo bude do skora opet podpuno. Pokedob minister poljodelstva prvog Wekerleova kabineta, grof Andrija Bethlen, kak je poznato, nije stupil kod rekonstrukcije kabineta vu ministarstvo, to je ministru obrane baronu Fejérvárijju povjerená privremena uprava ovoga resorta. Kak se vezda kakti sigurno javlja, ovaj provisorij neće dugo potrajati. Pri tom bili su odlučni ne samo stvarni, već takaj i politički razlogi, da je minister-prezeš nastojal, da kaj više skratit taj provisorij. Njemu je napokon uspjelo

najti vu narodnom zastupniku grofu Andoru Festeticu zgodnu ličnost, koja bu koli radi svojih strukovnih sposobnostih, toli i sbog svoga družtvenoga i političkoga položaja, biti podpuno doraslo ovoj zadaći. Vse novine prez razlike veselo pozdravljaju ovaj izbor ter na glasuju velike sposobnosti novoga kotriga ministarstva, osobito pako njegovu dovezdašnju parlamentarnu delatnost. Zvun toga novine iziču, da je grof Festetics sam veleposjednik vu železnoj varmegjiji, koja da se smatra najnaprednijim krajem Magjarske vu gospodarskem pogledu. Grof Festetics slavi na daleko kakti izvrsten gospodar, tak da se more nazvatit strukovnjakom vu svome ministarstvu. Pokedob je zvun toga grof Festetics vu těsnom odnosaju sa najodlučnijimi aristokratskimi krugovi to vu političkom pogledu njegov pristup vu ministarstvo znamenuje pozitiven uspjeh, koga je postigel ministerpredsednik.

Kr. magj. ministeri.alska naredba.

Naredba vu predmetu stavljanja izvan prometa srebernih drobnih po 20 kr. aust. vréd. i bakrenog (kufernog) drobnoga peneze po 4 kr. a. vr.

(Okružnica na vse financijske oblasti i urede).

Na temelju ovlasti dobivene vu §. 21. zak. čl. XVII.: 1892., glasećega ob ustanovljenju krunske včiniosti, ter poleg sporazumka, utanačenoga sa gosp. c. kr. austrijskim ministrom floancijah, određujem uvučenje srebernog drobnog po 20 kr. a. vr. ter bakrenoga drobnoga peneze po 4 kr. a. vr: uz sledeće modalitete:

1. Sreberni drobni penez po 20 kr. a. vr. a i bakreni drobni penez po 4 kr. a. vr stavlja se danom 1. januara 1895. ljeta izvan zakonitoga prometa. Zaradi toga imaju se ovi penezi, obzirom na njihovu platežnu moć vu privatnom prometu samo do ukjučivo 31. decembra 1894. primati vu njihovoj nominalnoj včiniosti, odnosno vu platežnoj včiniosti, ustanovljenoj vu čl. XIII. zak. čl. XVII.: 1892.

2. Danom, kojega ova naredba stupa vu krépost, nemogu kr. magj. orsačke blagajne

te je već u duhu videl nosa, kojega bu od svojih predpostavljenih za svaki slučaj dobil. Na zadnje se je ipak znašel i Pulszkyu uljudno rekel: „Mi anda hoćeno ovak ovde počekati, dok vlak dojde i ako Njih onda ta odlična gospoda prepoznala budu, moreju bez svake zaprieke svoje putovanje nastaviti.“

„Je, ali ja onda moju vadlingu zgubim“, veli Pulszky.

„Ah tomu je lahko pomoći“ — odgovori commisar — „Oni se samo nek nazad postave u svoju maškaradu.“

I tak je bilo učinjeno i Pulszky se je u svoju maškaradu natrag hitil te sad skup sa commisarom na vlak čekal. Kad je vlak došel, ide odmah commisar k grofu Apponyju te ga zapita, jeli on ovoga gospona ovde pozna? „Nepoznam“. Bil je odgovor.

Sad su bili i ostali po redu pitani, koji su s vlakom prispjeli, ali niti jedan ga nije poznal. Već ga je policista hotel za goler prijeti, za da nebi vušel, kad on zakriči: „Anda sam ja na ov način moju vadlin gubobil.“

Naravski, čim su prijatelji Pulszkyea kregaćeci glas zavuli, svi su na jedan krat „Pulszky!“ zaviknuli.

I sad je commisaru odlehnulo, te u svojem veselju zvadi iz žepa tubakeru i ponudi Pulszkyu.

„Hvala liepa, ja nešnofam“. Veli on.

„Kaj?“ — odgovori commisar —

„Oni nešnofaju? Vekivećna škoda za ovakov liepi organ, kak je Njihov!“

Zna si pomoći.

U niekom varosincu bili su u garnizoni soldati, a jer su već duže vrijeme na istom miestu bili, postali su posve domaći tak, da njihovi oficiri u prazno svoje vrijeme niti nisu uniformu nosili, samo kad su u službi bili, oblekli su uniforme, a drugač na kuglanu, na pivo i t. d. su uvijek u civilu dohadjali jer im to kakti poznatem domaćem ljudom nitko nije za zlo vzol, i opet bili su bolje komod u civilu oblećeni.

Jednoć dojde u isti varašinec njihov general te je onde cielu godinu ostal. On je doznal, da ovdešnji oficiri rado u civilu okolo hode, i akoprem je to bilo u njihove prosto vrijeme, ipak je izdal zapoved, da se u nikoje doba dana ili noći nepodstupi ni jedan oficir pod ostu kaštigu na ulicu u civilu pokazati.

Jedne nedelje u jutro zestane rećeni general u niekoj na strani varašincea uzkoj vulićki kapitana Z. u civilu. Kapitan, kojemu je posve jasno bilo, da se ovde generalu nemre vugnuti i da ovde sad samo odre itost valja, stupi kurašno pred generala, zdigne malo škriljak te ga zapita, nebili mu on znal povedati, gde ovde kapitan Z. stanuje, jer je

on njegov brat, pak jer baš sada ima ovde nekakovog posla, želel bi ga p. hoditi.

General jedno malo osupnjen mu odgovori, da kapitan Z. u onoj i onoj vulićki na kraju u I. katu stanuje i stim niti nećekajući zahvalnost civiliste, otide dalje.

Drugi dan je imal kapitan generalu rapport načiniti, te kad je bil gotov, hotel se je udaljiti. Ali u tom ga general nazad pozove: Gospon kapitan, nek čekaju još jeden čas. Kaj sem njim medjutim još hotel rieći, je to: da ako Njih gospon kapitan, njihov gospon brat bude još jednu nedelju u jutro pohoditi došel, onda oni pojdu na tri dane vu rešt.“

Bolje je bolje.

Dvorski šaljivdija (Hoffnar) englezkog kralja Jakoba je jednoć svojemi neslanemi Salami niekog plemenitaša zbantuvál tak, da mu se je ov zagrozil, da ga prvom prilikom prebodne.

Kad se je na to šaljivdija pri kralju pritužil i očituvál, da na ov način onda nemre svojemi Salami dvor zabavljati, ako bu z. to u pogibelji življenja, odgovori mu kralj: „Neboj se nikaj, ako Te ov plemenitaš prebodne, tak odmah drugi dan ga dam obesiti.“

Za vuhi se čućuci veli na to šaljivdija: „Ali ja bi radje videl, da bi ga Vaše Veličanstvo jeden dan predi dali obesiti.“

Em. Kollay

(kase) i uredi više izdati one sreberne drobne peneze po 20 kr. a. vr. i bakrene drobne peneze po 4 kr. a. vr. koji se tamo nahadja ili koji nater dojde. Nu kr. magjarske orsačke blagajne i uredi dužni su ove peneze prijemati u njihovoj nominalnoj vrđnosti uključivo do 31. decembra 1895., odnosno u nominalnoj vrđnosti, ustanovljenoj u članku XIII. z. čl. XVIII.: 1892., pod platež ili u cilj odkupa, kaj pod platež u smislu §. 21. zak. čl. XVII.: 1892. do svote od 5 forinti, a radi odkupa blagajne za mēnjanje neograničeno.

Kakti kase (blagajne) sa mēnjanje posluju: kraljevska magjarska središnja orsačka blagajna, kr. ors. blagajne u Budapešti i Zagrebu, kr. prezni u nredi Debrecinu, Osēku, Fiumi, u Gjóru, Kassi, Kološvaru, Velikom Šebenu, Požunu, Segedinu i Temešvaru. Zvu toga ovlaštena je vsaka blagajna, da more obzirom na postojeću zalihu i na l. stavitu potrebu, izvršiti mēnjanje.

Po dnevu 31. decembra ljeta 1895. nemreju orsačke blagajne (kase) i uredi ove peneze prijati niti u nominalnoj vrđnosti njihovoj, niti uz naknadu vrđnosti materijala, ter danom 31. decembra ljeta 1895. prestaje vsaka dužnost orsaga glede odkupa ovih penes.

Ova naredba stupa danom 1. juliša ljeta 1894. u krēpost.

Kr. magj. ministarstvo financijah.

Putni program kraljev.

O putnih dispozicijah našeg cara i kralja javljaju: Nj. Veličanstvo ostaje do 1. szeptembra u Islu i putuje odovud k vojnim vježbam u Česku i Moravsku, dojde 7. septembra u Lavov, da pohodi izložbu. U Lavovu bude ostal četiri dana i nazočen velikim vojnim vježbam. Na 11. septembra putuje kralj k zaključnim vježbam u okolicu Balaša-Gyarmat a 14. bude septembra odprl delegacije u Budimpešti. Nekaj kesneše zaputije se bude kralj u Njemačku, gde se bude zēstal s carem Vilimom i pohodil dvore u Weimaru, Darmstadtu i Stuttgartu.

Snēg u julišu.

Oluja, viher, koji je u subotu 14. juliša bēsnil u alpinskih predelih, a 16. u blizini Monakova opustošil je više selah, nanesel je veliki kvar i u Solnogradskoj i gornoj Austriji. U Gmundenu, Altmūnsteru, Fraunkirchenu, Ebenseen, St. Johanu i vnoгих okolisnih mēstih padal je snēg ter su vse gore zabēlile.

— Viher i tuča u Mletcih. Pred šest dnevi bēsnila je u Mletcih strahovita oluja s tučom. Vse vulice bile su posipane ledom, kak da bi opal snēg. Na vnoгих mestih led je opal na 30 centimetrov visoko.

U Budimpešti, 21. juliša.

Ovdešnja policija zatvorila je u rešt u Ganzovoj dioničkoj fabriki nameščenog mladog talijanskog inžinira Piccaronia, koji je u društvu izjavil, da je Caserio dobro vēnil, kad je vmoril Carnota. „Ja bi bil tak varinil s našim krunjenim Carnotom“. Preduzeta premetačina dokazala je stalne sveze Piccarinijeve s talijanskimi anarhisti.

Pravda proti anarhistom.

Pred parizkim porotnim sudišćem započela se bude 6. angu-ta velika pravda proti anarhistom. Rezpriavi bude prepsēdal sudbeni prezeš Dayras, obtužbu zastupal vrhovni

odvetnik Bulat, koji je tužil Vaillanta i Henrya, a obtužnike budu branili prvi parizki fiškaljuši. Broj obtuženikah iznosi 30, od kojih su pet pobešli pred vlovljenjem, med njimi inžinir Paul Reklus, duša anarhističkog pokreta, krčmar Martin, kod koga su se anarhisti shadjali, publicist Pouget, krojač Duprat i književnik Cohen.

Od vsih zatvorenikov, koji se okrivljuju, da su bili kotrlgi anarhističkog saveza, najviše je graviran Oritz, koji je pajašuvao sa usmrćenim Henryem i zivel je od kradjah i razbojstva.

1844—1894.

U Podturnu bude dne 5. augustu služil velečastni gospodin plebanuš Remuš Kollay zlatnu mešu — i kak šujemo, se farniki na veliko pripravljaju ovaj jubileum čim vektom svečanostjum sprevediti.

Kratke novosti.

— Presvētli i prečastni gospodin nadbiskup zagrebečki Posilovic je u sesiji konsistorijalnoj od 13. juliša pres. i preč. g. Pavla Guglera naslovnoga biskopa, kanonika i lektora prvostolnog kaptola imenoval i preglasil za svojega in spiritualibus generalnoga vikara.

— Tajnik presv. g. nadbiskupa, Gospodin dr. Dominik Premuš, notar nadbiskupskog duhovnog stola nadarbenik prvostolne cirkve, imenovan je tajnikom pres. gosp. nadbiskupa.

— Strahovita tuča pala je 17. juliša izmedju Reszova i Koulbaszova u Galiciji. 30 mēstah težko je postradalo. Vsa su polja na pol metra visoko pokrite ledom. Kvar se cēni na pol milijuna forinti.

— 1186 kilometrah na biciklu. C. i kr. major bar n Prochazka stigel je 12. juliša na biciklu iz Beča u Sarajevo. On'je 1186 kilometrov ove pruge: Beč — Solnograd — Spital na Dravi — Bjelsk — Ljubljana — Sarajevo prevail za šest dnevu. Iz Sarajeva vraća se baron Prochazka preko Banjaluke — Zagreba — Graca — Solnograda u Beč

Nekaj za kratek čas.

Vandravec: „Jeden siromašni šnajdarski detiē prosi za malu pripomoć.“

Gospon: „Nu šnofajte malo.“

Vandravec: „Hvala, gospodine, moj nos nije gladen —“

Ona: „Dragi Vilko, vno i sam senjala, da si mi novu ljevu opravu kupil.“

On: „Nije čudo, čovek senja više put, kakvu god bedastoću.“

Gospa: „Ali, Lizika, kak si mogla tak bedasta biti, i po kuršmita iti, kad je moj muž betežen?“

Dekla: „Im su oni rekli, milostivna gospa: „Idi po doktora moj stari osel opet je betežen!“

Mera.

Gigan: „Gospa draga, molim te, da mi daš kupicu vina.“

Gospa: „Glej ti njega, odkad piju cigani vino?“

Cigan: „Borme gospa, piju cigani i vino i žganicu.“

Gospa: „Nu dobro, dala bum ti bum, ali samo pol kupice!“

Cigan: „E pak hvala ti, i to je dosta, samo te molim, napuni mi gornju polo vicu!“

Gost: „Kaj vi to delate, kelner? Vi brišite noža zvašim žepnim robcom.“

Kelner: „Nikaj zato, milostivni gospo. din, rubec je i onak zmazan.“

Sveto pismo.

Sudec (po obedu plebanošu, koji je preustanke pečenke i kolače u papir spravljal i zamotaval): „Veličastni, kaj neveli sveto pismo: „Ne brini se za zutrasnji dan?“

Plebanoš: „Do slove, gospon sudec, pak prav zato spravljam ovo, da za zutra nemam brige.“

Priredil;
Glád Ferencz.

LOTERIJA Buda 21-ga juliša 1894
67 49 48 17 24

Cena žitka. — Gabona arak.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	—
Zab	Zob	5	50
Rozs	Hrž	4	25
Kukoricza ó	Kuruza stari	5	25
uj	novi		
Árp	Ječmen	5	50
Fehér bab	Grah beli	5	—
Sárga	zuti	4	—
Vegyes	zmēšan	4	—
Lenmag	Len	10	—

Nyilttér.*

Selyem hamisítvány Égessünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar ki-alszik, maga után csekély világo-barna hamut hagyván, addig a hamisított selyem (mely zsiros színű szallónás lesz s könnyen törik) lassan tovább ég (mintogy rostszálai a festékanyagtól telítetten tovább izznak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. Ha valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, postabér és vámmentesen szivesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való akár egész végekben levő valódi selyem szövetéből, Svájcbá címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Ezen rovat alatt közölttekért nem vállal felelőséget a Szerk.

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF
Glavni surednik
GLÁD FERENCZ

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíró, mint telexkönyvi hatóság közhírrá teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak, Guncz István végrehajtást szenvedő elleni 31 ft 32 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bíróság) területén lévő bottornyai 151 tk. 197. hrsz. a. 329 ft; 558. hrsz. a. 171ft; 596. hrsz. a. 138 ft; 633 hrsz. a. 69 ft; 1012. hrsz. a. 119 ft; 1485. hrsz. a. 95 ft; 1470. hrsz. a. 190 ft; 1876. hrsz. a.

129 ft; 198. hrsz. a. 23 frtra; az ezen tjkvben felvett legelő és erdő illetmény 150 frtra; a bottornyai 738. tjkvben 905 b hrsz. a. 114 ft; a bottornyai 800. sz tjkvben 1214. hrsz. a. 102 ft; 1535. hrsz. a. 53 ft; 1609. hrsz. a. 97 ft; a bottornyai 801. tk. 1805. hrsz. a. 22 ft; 1892. hrsz. a. 171 ft, és 1900. hrsz. a. 18 frtra becsült ingatlanok a az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1894. évi augusztus hó 14-én d. e. 10 órakor

a bottornyai község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság, mint tlkvihatóság.

Csáktornyan, 1894. évi júniushó 4 én.

561 1—1

Házeladás.

Csáktornyan a Zöldfa-utcában levő ujonnan épült

HÁZ

u m 2 szoba, 1 konyha, 1 kamara, 2 pincze kerttel, szabadkézből eladó.

Bővebbet a háztulajdonosnál

Szontor Pál

dráva-vátárhelyi lakosnál.

562 1—1

Magyar Savanyuviz.

PETÁNCZI SZÉCHENYI FORRÁS

házában legdusabb natron-lithion tartalmu savanyuvize.

Kitüntette: Budapesten kétszer, Triesztben, Bécsben, Szombathelyen és Pécsen. Lüttich (Belgia) és a Bécsi kiállításokon a nagy arany éremmel lett kitüntette.

Kitünő asztali viz, Borral vegyítve a legegészségesebb üdítő ital.

A legelső orvosi szaktekintélyek minden járvány ellen ajánlják, mint gyógyszer rendkívüli jó hatásal van különféle gyomor vese és légzési bajoknál nagymérvű Lithion tartalma miatt kőszvényes bántalmaknál nehéz emésztés és mindennemű hurutok esetében.

Gyermekeknek a legjobb óvszer toroklob ellen.

Kapható minden jobb fűszer-kereskedésben és vendéglőben

Főraktár:

Kramarics Victor

fűszer- és csemege kereskedésében Perlaton.

563 3—3

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

A
„HUNGARIA“

országos magyar vajkiviteli részvénytársaság értesíti

a t. gazdaközönseget,

hogy irodáját Budapesten, Dalszínház-utca 10 sz. a megnyitotta és vajtermelésre vonatkozó bejelentéseket elfogad és vajszállítási szerződéseket köt; a vajátvételt azonban csak f. é. október hó 1-én kezdi meg.

Ennélfogva felkérjük a t. gazdaközönseget mielőbbi bejelentkezésre, mert egy vajtermelésre berendezendő tejjgazdaság felszerelése tekintettel a már is beállott tömeges megrendelésekre legalább is 8 hetet vesz igénybe.

Részletes, az egész okszert vajtermelést röviden tárgyaló szó vagy írásbeli felvilágosításokkal legnagyobb készséggel szolgálunk.

A „Hungaria“ országos magyar vajkiviteli részvénytársaság igazgatósága:

Báró Jósika Gábor s. k.

elnök.

Kunkel Imre s. k.

vezérigazgató.

553 4—4

HIRDETÉS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy **Csáktornyan, a Szent-Ferenczrendlek házában** (Főtér) **Mayer János-féle**

FODRÁSZ ÉS BORBÉLY ÜZLETET

1894. évi július hó 1-én átvettem és azt a kor igényeinek megfelelően berendeztem.

Midőn a fentieket tiszteletteljesen tudatom, kérem a nagyérdemű közönséget becses megjelenésével szerencsésíteni és részemről azon biztosítást venni, hogy legfőbb törekvésem lesz a belém helyezett bizalmat közmegelegedésre kiérdemelni.

Teljes tisztelettel

Bujanics Sándor

fodrász és borbély.

559 2—3

Szagtalan és nyomban száradó

Valódi csakia fél és 1 Kilos üveg-palackokban.

határozottan: Christoph-féle lakk kőrendő.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt i használatának, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerülte. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárgygal feltörölhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk,

sárgásbarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olajfesték fűdi be a pallót a egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmas a régi vagy új pallóra. Teljesen betűd minden foltot, korábbi mázolást stb; van azután

'Iszta fénylakk (színezetlen)

új pallókra és parketre, mely csupán fényt ad. Különösen paratra a olajfestékekkel már bemázolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, ennélfogva nem fűdi el a famoztrát.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzet mtr. (két közepes méretű szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 9/2 márká.

A közvetlen megrendések minden városban, ahol raktarak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a cégre a gyári jegyre, mivel ott a több mint 1850 éve létező gyártmányt sokféle utanozrak és hamisítják, a sokkal rosszabb, a gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,

Prága. K. Zürich. Berlin.

Csáktornya:

GRANER TESTVÉREKNÉL.

Házeladás.

Alsó-Domboruban a főtér kellő közepén fekvő

LAKHÁZ

családi körülmények folytán **szabad kézből előnyös feltételek mellett azonnal eladó.**

Ezen ház a következő helyiségekből áll: 4 szoba, konyha, éléskamra stb. és egy tágas

üzlethelyiségből

melyben most is jö forgalmu kereskedés van. -- Továbbá egy nagy **borpinceze** esetleg felszereléssel és a vi-rágzó borüzlettel átvehető.

Bővebbet a tulajdonosnál

Neufeld Henriknél

A.-Domborun.

556 3-3

Kérjen csak „ZACHERLINT”

mert ez a leggyorsabban és legbiztosabban működő szer mindennemű férgek kipusztítására.

Semmi nem bizonyíthatja jobban elérhetetlen erejét és jóságát, mint **óriási elterjedésének** sikere mely szerint nem létezik egy második szer, melynek forgalmát, a

ZACHERLIN

legalább néhány tucat-szor felül nem mulná.

Kérjen azonban mindenkor lepecsételt üveget és csakis

„Zacherlin”

névvel ellátottat mert minden más értéktelen hamisítvány !!

Csáktornya:

Strahia Testvérek
Graner Testvérek
Heinrich Miksa
özü. Göncz L. gyógyszer.

Alsó-Lendva:

Fuss Nándor gyógyszer.
Freyer Fülöp
Graner Testvérek.

Perlak:

Kramarits Viktor,
Sosterics Pál.

Felstrau:

Max Robič.

Az üvegek ára: 15 kr., 30 kr., 50 kr., 1 és 2 frt; a Zacherlin-porszórá-készülék darabja 30 krajczár.

996 6-7